

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 23 kwietnia 2009 r.

NK.II.0911-11/263/09

Rozstrzygnięcie Nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) **stwierdzam nieważność § 2** uchwały nr XLII/203/2009 Rady Miejskiej w Żarowie z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie: określenia rodzajów oraz warunków i sposobu przyznawania świadczeń pomocy zdrowotnej dla nauczycieli, z powodu istotnego naruszenia art. 72 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku – Karta Nauczyciela (t.j. z 2006 r. Dz. U. Nr 97, poz. 674 ze zm.).

Uzasadnienie

Dnia 31 marca 2008 r. Rada Miejska w Żarowie podjęła uchwałę nr XLII/203/2009 w sprawie: określenia rodzajów oraz warunków i sposobu przyznawania świadczeń pomocy zdrowotnej dla nauczycieli.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru 9 kwietnia 2009 r.

W § 2 przedmiotowej uchwały postanowiono:

„1. Osobami uprawnionymi do pomocy są nauczyciele oraz nauczyciele emeryci i renciści, którzy korzystają ze świadczeń ubezpieczenia społecznego w przypadku:

- 1) długotrwałej choroby, a także wypadków powodujących poważny uszczerbek na zdrowiu,
- 2) prowadzenia specjalistycznej kuracji zdrowotnej w miejscowości oddalonej od ich miejsca zamieszkania z powodu braku na terenie Gminy odpowiedniej placówki służby zdrowia”.

Powyższym zapisem Rada określiła sytuacje, w których nauczyciele są uprawnieni do korzystania z pomocy zdrowotnej.

Podstawą prawną przedmiotowej uchwały jest art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 72 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku – Karta Nauczyciela.

Stosownie do przepisu art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej właściwości Rady Gminy należy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji gminy. Taka regulacja prawna odsyła do innych ustaw, tak więc konkretne przepisy prawa materialnego rozstrzygają o właściwości rady gminy. W konkretnym przypadku kompetencja Rady opiera się na art. 72 ust. 1 Karty Nauczyciela, wedle którego: „Niezależnie od przysługującego nauczycielowi i członkom jego rodziny prawa do świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego, organy prowadzące szkoły przeznaczają corocznie w budżetach środki finansowe z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej oraz określają rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach tej pomocy oraz warunki i sposób ich przyznawania.”

Zgodnie z treścią cytowanego przepisu, na organ prowadzący szkołę nałożony został obowiązek, polegający między innymi na określeniu rodzajów świadczeń przyznawanych w ramach pomocy zdrowotnej dla nauczycieli korzystających z pomocy zdrowotnej oraz warunków i sposobów jej przyznawania. Zdaniem Organu Nadzoru w zakresie pojęciowym „warunków i sposobu” przyznawania pomocy zdrowotnej nie mieści się kompetencja organu stanowiącego gminy do wskazywania okoliczności, w których nauczyciele mają uprawnienie do korzystania z pomocy zdrowotnej. W świetle powyższego należy zauważyć, iż postanowienia § 2 wydane zostały z istotnym naruszeniem prawa.

Ponadto należy zauważyć, że rada przekroczyła swoje kompetencje również z uwagi na fakt, iż przedmiotowa kwestia została uregulowana przez wspomniany zapis ustawy, wedle którego: „Niezależnie od przysługującego nauczycielowi i członkom jego rodziny prawa do świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego, organy prowadzące szkoły przeznaczają corocznie w budżetach środki finansowe z przeznaczeniem na pomoc zdrowotną dla **nauczycieli korzystających z opieki zdrowotnej**”, jak również przez art. 72 ust. 4 rzeczony ustawy, zgodnie z którym: „Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, zachowują nauczyciele po przejściu na emeryturę lub rentę bez względu na datę przejścia na emeryturę lub rentę”. Wobec powyższego trzeba stwierdzić, że decydując się na ustanowienie powyższych zapisów, Rada Miejska w Żarowie pozbawiła de facto nauczycieli, którzy nie spełniają kryteriów sformułowanych w § 2 uchwały, uprawnienia do korzystania z pomocy zdrowotnej, przysługującego im na podstawie wspomnianych wyżej zapisów ustawy. Tym samym należy uznać, iż Rada, wprowadzając niniejsze postanowienia do omawianej uchwały, wykroczyła zakres swojego umocowania prawnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
RAFAŁ JURKOWLANIEC